

Forslaget indebærer en skærpelse i forhold til gældende regler og praksis, når der er tale om en samkvemsafbrydelse af længere varighed. Under hensyn til det alvorlige indgreb, som en længerevarende afbrydelse af barnets forbindelse med forældrene er, er det imidlertid fundet ønskeligt at tydeliggøre og stramme reglerne for det sociale udvalgs beslutninger i disse sager.

I § 67, stk. 3, foreslås, at afgørelser om afbrydelse af forbindelsen i indtil 3 måneder som hidtil skal kunne indbringes for socialstyrelsen.

Under hensyn til at længerevarende afbrydelse af forbindelsen mellem barnet og forældremyndighedens indehaver er et indgreb, der i alvorlighed kan sammenlignes med iværksættelse af en hjælpeforanstaltning af tvangsmæssig karakter, foreslås det i § 67, stk. 4, at det sociale udvalgs beslutning om afbrydelse af forbindelsen i en periode udover 3 måneder skal træffes efter reglerne i bistandslovens § 126. Dette indebærer, at mindst $\frac{3}{5}$ af det sociale udvalgs medlemmer skal stemme for beslutningen, og at en dommer og en pædagogisk-psykologisk konsulent skal deltage i det møde, hvor afgørelsen træffes.

Det sociale udvalgs afgørelse efter § 67, stk. 4, vil i overensstemmelse med bistandslovens almindelige klagesystem kunne indbringes for amtsankennævnet.

Reglerne om samkvemsafbrydelse gælder ved barnets ophold såvel i institution som i andre opholdssteder.

Til nr. 14 og 15

Ved ændringen fastslås det, at ophold i bofællesskab som et ophold i egen bolig er blandt de tilbud, som det sociale udvalg kan anvise personer med vidtgående fysiske og psykiske handicap.

I forbindelse med den udslusning, som fra begyndelsen af 1970'erne har fundet sted fra de store institutioner, er der etableret en række bofællesskaber for psykisk udviklingshæmmede personer.

Bofællesskaber har vist sig at være en hensigtsmæssig boligform for psykisk udviklingshæmmede både for personer, som tidligere har haft ophold på institution, og for personer, som tidligere har været hjemmeboende.

I et bofællesskab kan beboerne støtte hinanden, og den nødvendige medhjælp ude fra, som der kan være behov for på grund af de pågældendes handicap, kan tilrettelægges på en hensigtsmæssig måde.

Betalingen for den nødvendige medhjælp til bofællesskabets beboere skal efter forslaget fastsættes af det sociale udvalg under hensyntagen til, at beboerne af deres invalidepension skal kunne afholde udgifterne til deres almindelige livsførelse.

Til nr. 16

Forslaget er en redaktionel ændring som følge af, at visitationsbestemmelsen er flyttet til § 33, stk. 4, jfr. bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 17

Forslaget er en redaktionel ændring som følge af ændringen i § 36. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 18

Efter forslaget skal amtskommunerne afholde 50 pct. af udgifterne ved børns og unges ophold uden for hjemmet, uanset om opholdet finder sted i institution, i familiepleje eller andre steder, ligesom amtskommunen skal afholde 50 pct. af udgifterne ved det sociale udvalgs støtte til ophold for unge over 18 år efter § 66, stk. 7, og i forbindelse med anbringelse af voksne med vidtgående fysisk eller psykisk handicap efter § 68. Kommunerne skal som hidtil afholde de øvrige 50 pct. af udgifterne, medens staten udgår af finansieringen af ophold uden for hjemmet.

Finansieringsomlægningen gælder også for de forsøgsordninger, der er godkendt i henhold til bistandslovens § 138 b.

Til nr. 19

Det er hensigten, som nævnt i de almindelige bemærkninger, at fastsætte en betalingsordning, hvorefter udgifterne ved driften af de sikrede afdelinger til brug for varetægtssurrogatanbringelse af unge fordeles mellem amtskommunerne og kommunerne efter objektive kriterier, f.eks. antallet af 15-17 årige.